

ת"פ 17606/07/15 - מדינת ישראל נגד מוחמד בן ג'אבר בדוי

בית המשפט המחוזי בחיפה

17.8.16

ת"פ 17606-07-15 מדינת ישראל נ' בן ג'אבר בדוי
תיק חיצוני: 1541/15

בפני	כבוד השופט כמאל סעב
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	מוחמד בן ג'אבר בדוי

בשם המאשימה: עו"ד ענאן ג'אנם

בשם הנאשם: עו"ד חנא בולוס

החלטה

1. במהלך שמיעת פרשת ההגנה בתיק זה, ביום 08.06.16, ביקש הסנגור להזמין כעד נציג של חב' סלקום כדי שימציא לתיק בית המשפט פלט שיחות הטלפון הנייד של המנוחה עובר להתרחשות התאונה משעה 21:00 עד השעה 23:30.

2. הדין בבקשת הסנגור נקבע ליום 5.7.16, באותו יום טען הסנגור כי ראיה זו אמורה לתרום לעובדה השנויה במחלוקת שהיא מי נכנס לצומת באור אדום. לטענת הסנגור אם יצליח להוכיח שהמנוחה חצתה באור אדום יש בכך כדי לתרום משמעותית להגנת הנאשם.

3. הסנגור ציין כי המדובר בראיות נסיבתיות, כך שהעד חאתם עבד אל האדי העיד כי המנוחה יצאה מהעבודה במהירות תוך שהיא אוחזת בידה את הנייד ומדברת, ובכך מחזק הסנגור עדות זו בראיה אובייקטיבית; ראיה נסיבתית שעשויה להעיד על כך כי המנוחה לא שמה לב לאור הרמזור עת חצתה את הצומת. לטענת הסנגור היה על המשטרה להוציא פלט שיחות של המנוחה כפי שהוציאה פלט שיחות של הנאשם, כך שאין הבדל בין השניים, אך כעולה מחקירת בוחן התנועה, היה מחדל בחקירת האירוע עת שלא התבקש פלט השיחות של המנוחה כדי לבדוק את חלקה בתאונה.

4. מנגד ביקש ב"כ המאשימה לדחות את הבקשה. לטענתו המסמך הנדרש ע"י הסנגור אינו רלוונטי ואינו תורם להגנת הנאשם ואף פוגע בפרטיות המנוחה ללא צורך. ב"כ המאשימה ציין כי המאשימה מסתמכת על עדותו של עד ראייה שנסע אחרי הנאשם, והעיד שהנאשם נכנס לצומת באור אדום, כך שגם אם יוכח שהמנוחה שוחחה בטלפון, מעבר להוכחת עובדה זו אין ולא כלום, כי ברי שעובדה זו לא מובילה בהכרח למסקנה שהמנוחה נכנסה באור אדום, גם אם יוכח שהיא כן דיברה, זה לא בהכרח תורם להגנה להוכיח שהמנוחה נכנסה באור אדום ו/או שהנאשם נכנס לצומת באור ירוק.

5. יומר כאן כי בפתח שמיעת הטיעונים בבקשת הסנגור התברר כי מספר הטלפון שלגביו מבקש הסנגור המצאת פלט השיחות עובר לתאונה היה חסר ולכן התבקש הסנגור להמציא את המספר המדויק וביום 18.7.16 המציא הסנגור את מספר הטלפון השלם והמדויק של המנוחה, לגישתו.

6. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ועיינתי בפסיקה, אני דוחה את בקשת הסנגור למתן צו המופנה לחברת סלקום להמציא לנאשם פלט שיחות של הנייד השייך למנוחה עובר לתאונה.

7. אין חולק כי פלט השיחות, של המנוחה, כלל לא מצוי ברשותה של המשטרה, ולפיכך, לא מדובר כלל בחומר חקירה, לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982 (להלן: "**חסד"פ**").

הסעיף במסגרתו באה בקשה זו, הינו סעיף 108 לחסד"פ שזו לשונו:

"בית המשפט רשאי, לבקשת בעל דין או מיזמת בית המשפט, לצוות על עד שהוזמן או על כל אדם אחר להמציא לבית המשפט במועד שיקבע בהזמנה או בצו, אותם מסמכים הנמצאים ברשותו ושפורטו בהזמנה או בצו".

עמד על כך בית המשפט בבש"פ 9322/99 **מסראווה נ. מדינת ישראל**, פ"ד נד(1) 376, שם נאמר:

"...הדרך להשגת חומר שאינו נמצא ברשות המשטרה או בשליטתה כיוון שאינו חלק מחומר החקירה היא בהליך נפרד. כשהחומר המבוקש נועד לקעקע את גירסת עדי התביעה או לפגוע במהימנותה, הדרך פתוחה בפני הסניגוריה להביא ראיות מטעמה וביוזמתה. בין היתר, ניתן לעשות שימוש בהוראת סעיף 108 לחוק, ולבקש מבית-המשפט כי יצווה על הזמנת עד כדי שיביא את התיק או את החומר המצויים בידיו. הליך כאמור אינו הליך של חשיפת "חומר חקירה" כמשמעותו בסעיף 74 לחוק; במסגרת הליך כזה, שבו מבוקש חומר המצוי בידי צד שאינו מעורב בחקירה ואינו קשור אליה, ייתכן שיהיה על בית-המשפט הדן בתיק (או שופט אחר בדומה להליך לפי סעיף 74 לחוק) לקיים הליך בירור, והוא יצטרך לשקול את הצורך בחשיפתו של אותו חומר להגנת הנאשם; ייתכן שגם השיקולים להכרעה בעניין זה יהיו דומים להליך לפי סעיף 74 לחוק, אך אין לערב בין שני ההליכים. בהפעילו את שיקול-דעתו לחשיפת חומר כאמור, יביא בית-המשפט בגדר שיקוליו את הצורך לאזן בין האינטרס לאפשר לנאשם

הגנה מפני האישום המיוחס לו לבין זכויות העד שאת הפרטים על אודותיו מבקשים לחשוף; בין היתר, יישקלו זכויות העד לפרטיות, לכבוד ולביטחון האישי אל מול חיוניות הפגיעה בהם, להגנת הנאשם. זכותו של הנאשם להליך הוגן שיאפשר לו להתגונן מפני האישום המיוחס לו אינה זכות מוחלטת המאפשרת פגיעה ללא סייג בזכויותיו של עד במשפטו. כאשר אין מדובר בחומר שנתפס במהלך החקירה ישקול בית-המשפט את הרלוונטיות של החומר ואת ערכו הראייתי, אל מול זכויות היסוד החוקתיות של העד שאת הפרטים הנוגעים אליו מבקשים לחשוף, ויערוך את האיזון הראוי ביניהם". (שם, בעמ' 383 - 384).

סעיף 108 לחסד"פ נועד לאפשר השגת חומר שאינו מצוי ברשות המשטרה או בשליטתה כיוון שאינו חלק מ"חומר החקירה", ומסמך את בית המשפט להורות על הזמנת עד כדי שיביא את החומר המצוי בידיו - על היקף הסמכות לפי סעיף 108 לחסד"פ ראו בש"פ 9305/08 פלוני נגד בית ספר אל מאמוניה לבנות ואח' (ניתן ביום 3.12.08).

8. בעניין שלפניי אין מדובר בחומר שבידי המשטרה ומהות בקשת הסניגור היא בגדר "ניסיון לחפש ולאתר חומר" שיהיה בו כדי לתמוך בעדות עד הגנה (חאתם עבד אל האדי), שלטענתו, המנוחה דברה בנייד במהלך נסיעתה ועובר להתרחשות התאונה הקטלנית בה קופחו חייה; כאשר אין כל אינדיקציה כי פלט השיחות המבוקש עשוי לתמוך בכך ואף להיות חומר זה רלוונטי להגנת הנאשם. זאת ועוד, גם אם נצא מנקודת הנחה כי המנוחה אכן דיברה בטלפון עובר לתאונה עדיין אין בכך כדי להעיד שהיא חצתה את הצומת באור אדום. לכן בשים לב לרלוונטיות החומר המבוקש וערכו הראייתי אל מול זכות המנוחה לפרטיות, הגעתי למסקנה כי אין מקום להיעתר לבקשה ולאפשר המצאת פלט השיחות של המנוחה.

9. הסניגור לא הניח תשתית עובדתית ומשפטית מינימלית כדי לבסס את הטענה ולו במידה קלושה, כי יש בהמצאת פלט השיחות של המנוחה עובר לתאונה, חומר רלוונטי החיוני להגנת הנאשם; חומר שיהי בו כדי לתרום משמעותית להגנת הנאשם.

10. אשר על כן דין בקשת הסניגור להידחות, ואני מורה על כך.

11. המשך שמיעת פרשת ההגנה **וסיומה** יהיה ביום 18.9.16 שעה 10:00, וישמעו סיכומי הצדדים.

הסניגור ידאג להתייצבות הנאשם לישיבה הנ"ל.

ניתנה היום, י"ג אב תשע"ו, 17 אוגוסט 2016, בהעדר הצדדים.

